

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. marts 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Henrik Overgaard Mor-
sing
Sagsnr.: 2022-0030-7152
Dok.: 2303962

Besvarelse af spørgsmål nr. 496 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 496 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. januar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 496 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i tilknytning til forliget om kriminalforsorgens økonomi oplyse, om personer, der er varetægtsfængslet på baggrund af mistanke for svindel med hjælpepakker, pga. den ændrede strafpåstand kan forventes løsladt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Det følger af straffelovens § 81 d, stk. 1 og 2, at straffen for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 289 og § 289 a om svindel med offentlige midler kan forhøjes, således at den bliver fire gange så høj, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark.

Den 15. december 2021 blev der mellem regeringen, Dansk Folkeparti, SF og Det Konservative Folkeparti indgået en flerårsaftale om kriminalforsorgens økonomi i 2022-2025. Det fremgår blandt andet af aftalen, at aftalepartierne er enige om at ændre straffelovens § 81 d, stk. 2, således at personer, som har svindlet med hjælpepakker, og som derfor i dag kan få skærpet straffen til det firedobbelte, fremover kan få skærpet straffen til det dobbelte.

I en straffesag, hvori der er sket varetægtsfængsling af en person, påhviler det anklagemyndigheden løbende at foretage en vurdering af, om proportionalitetshensyn taler imod at opretholde fængslingen, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3. Dette indebærer, at anklagemyndigheden på baggrund af retspraksis, forarbejder og den pågældende gerningspersons eventuelle forstraffe foretager en vurdering af, hvor lang en fængselsstraf den pågældende står til at blive idømt, hvis den pågældende findes skyldig. Udgangspunktet efter praksis er, at varetægtsperioden normalt ikke må overstige varigheden af den mulige frihedsstraf med fradrag af normal prøveløsladelsestid.

I de verserende sager om svindel med hjælpepakker, hvori straffelovens § 81 d, stk. 2, finder anvendelse, og hvori der er sket varetægtsfængsling af en person, vil anklagemyndigheden således som i enhver anden straffesag løbende skulle foretage en vurdering af, om der fortsat er grundlag for varetægtsfængsling. Anklagemyndigheden vil ved den vurdering også inddrage den lovændring, der i flersårsaftalen lægges op til, hvorefter der i disse sager fremover alene skal ske en skærpelse af straffen med det dobbelte og ikke en firedobling som hidtil.

Det kan derfor ikke afvises, at der vil ske løsladelser af varetægtsfængslede som følge af den kommende lovændring.

2. Det kan i øvrigt oplyses, at der for tiden verserer to sager for Højesteret om svindel med hjælpepakker, hvor straffelovens § 81 d, stk. 2, er citeret. I begge sager er straffen af landsretten blevet skærpet til det firedobbelte. I den ene sag var det på baggrund af den af landsretten udmålte straf Rigsadvokatens vurdering, at proportionalitetshensyn talte imod at forsøge at begære den pågældende varetægtsfængslet under Højesterets behandling af sagen. I den anden sag, som har været omtalt i medierne, var det Rigsadvokatens umiddelbare vurdering, at der på baggrund af den udmålte straf var grundlag for varetægtsfængsling, og Rigsadvokaten indgav derfor en begæring herom til Højesteret.

Efter at Rigsadvokaten blev gjort bekendt med den indgåede aftale om ændring af straffelovens § 81 d, stk. 2, tilbagekaldte Rigsadvokaten imidlertid begæringen om fortsat varetægtsfængsling.

Baggrunden herfor var, at det efter Rigsadvokatens vurdering ikke kunne udelukkes, at den bebudede lovændring kunne få betydning i begge sager i formildende retning, og at en strafudmåling efter de nye principper derfor kunne medføre, at proportionalitetshensyn ville være til hinder for fortsat varetægtsfængsling.”